

Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Кіпр про
морське торговельне судноплавство

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Кіпр, далі – «Договірні Сторони»,

бажаючи зміцнювати дружні відносини, що існують між двома країнами та посилювати економічне співробітництво;

маючи на меті розвивати та сприяти співробітництву між Україною та Республікою Кіпр у сфері морського торговельного судноплавства на взаємовигідних умовах;

домовились про таке:

Стаття 1
Визначення

Для цілей цієї Угоди:

а) термін «судно Договірної Сторони» означає будь-яке торговельне судно, що зареєстроване у судовому реєстрі держави цієї Договірної Сторони і несе прапор держави цієї Договірної Сторони згідно з її національним законодавством.

Це визначення не поширюється на військові кораблі, рибальські судна, гідрографічні, океанографічні та науково-дослідницькі судна та інші судна, які призначені та використовуються в некомерційних цілях;

б) термін «члени екіпажу» означає капітана або будь-яку особу, яка дійсно зайнята під час рейсу на борту судна будь-якої Договірної Сторони виконанням обов'язків, чиє ім'я включено до судової ролі та яка володіє посвідченням особи моряка, виданим або таким, що визнається кожною з Договірних Сторін;

в) термін «порти держав Договірних Сторін» означає морські порти з їх інфраструктурою, включаючи їх акваторію та рейди, розташовані на території держави будь-якої Договірної Сторони, які призначені та відкриті для міжнародного судноплавства;

г) термін «судноплавна компанія» означає юридичну особу, зареєстровану відповідно до законодавства, що діє на території однієї Договірної Сторони, яка володіє чи експлуатує судна та здійснює перевезення пасажирів чи/або вантажів та може поширюватись на фізичну особу, що займається тією ж діяльністю;

д) термін „каботажні перевезення” означає перевезення вантажів та/або пасажирів між портами держави однієї Договірної Сторони.

Стаття 2
Застосування

Ця Угода застосовується на території України та території Республіки Кіпр, включаючи їхні територіальні моря.

Стаття 3

Компетентні органи

1. Питання щодо застосування цієї Угоди вирішуватимуться компетентними органами Договірних Сторін.

Компетентними органами є:

- від Кабінету Міністрів України – Міністерство інфраструктури України та, з питань працевлаштування моряків – Міністерство соціальної політики України;

- від Уряду Республіки Кіпр – Міністерство комунікацій та праці Республіки Кіпр.

2. У разі будь-яких змін щодо зазначених у цій статті компетентних органів, про назву нового органу буде повідомлено іншу Договірну Сторону дипломатичними каналами.

Стаття 4

Співробітництво щодо перевезень

1. Договірні Сторони погоджуються:

а) гарантувати участь судноплавних компаній, так само як і суден кожної Договірної Сторони у морських перевезеннях між портами держав обох Договірних Сторін та не перешкоджати їх участі у морських перевезеннях між їхніми портами та портами третіх держав; та

б) співпрацювати з метою уникнення всіх перешкод, що можуть зашкодити розвитку морської торгівлі між портами держав обох Договірних Сторін та різним видам діяльності, пов'язаним з такою торгівлею.

2. Положення цієї статті не обмежуватимуть право судноплавних компаній третіх держав, так само як і суден під прапором третіх держав, брати участь в перевезеннях товарів і вантажів у рамках двосторонніх торгових відносин між Договірними Сторонами.

Стаття 5

Використання прибутків та переказ доходів

1. Доходи та прибутки судноплавних компаній будь-якої Договірної Сторони, отримані за надання послуг судноплавства на території держави іншої Договірної Сторони можуть, у відповідності з національним законодавством цієї іншої Договірної Сторони, бути використані для здійснення платежів на території цієї іншої Договірної Сторони або переведені за кордон у вільно конвертованій валюті відповідно до національного законодавства цієї Договірної Сторони за офіційним курсом на день переказу;

2. Такі перекази можливо здійснювати на регулярній основі та без будь-яких затримок згідно з офіційними курсами обміну для поточних платежів або, у разі відсутності офіційних курсів, за превалюючими ставками міжнародних

ринкових курсів обміну для поточних платежів. Жодні розрахунки, окрім банківських, не можуть бути застосовані для здійснення таких переказів.

Стаття 6

Ставлення до суден у портах

1. Кожна Договірна Сторона забезпечує суднам іншої Договірної Сторони у своїх портах та територіальних водах під своєю суверенною юрисдикцією таке ж ставлення, як і до своїх власних суден у частині нарахування портових зборів та податків, доступу до портів, користування послугами порту, використання портових засобів для завантаження й розвантаження вантажів і для посадки й висадки пасажирів, здійснення звичайних комерційних операцій та користування всіма відповідними послугами.

2. Положення пункту 1 цієї Статті не поширюються на види діяльності, що законодавчо зарезервовані кожною з Договірних Сторін для своїх суден, зокрема на каботажні перевезення, операції пов'язані з рятуванням та буксируванням;

3. Договірні Сторони вживають відповідно до свого національного законодавства усіх можливих заходів для скорочення часу перебування суден у своїх портах і спрощення адміністративних та інших формальностей, чинних у цих портах.

Стаття 7

Постійні представництва

Судноплавні компанії, що здійснюють операції на території держави однієї Договірної Сторони, можуть відкривати відповідні представництва на території держави іншої Договірної Сторони згідно з її національним законодавством.

Стаття 8

Взаємне визнання суднових документів

1. Кожна Договірна Сторона визнає національну приналежність суден іншої Договірної Сторони згідно з бортовими документами цих суден, що видані компетентним органом іншої Договірної Сторони, згідно з її національним законодавством;

2. Суднові документи, включаючи документи, що стосуються екіпажу, які видані та визнаються однією Договірною Стороною, визнаватимуться іншою Договірною Стороною;

3. Судна держави кожної з Договірних Сторін, забезпечені обмірними свідоцтвами, виданими відповідно до Міжнародної конвенції про обмірювання суден 1969, звільняються від повторного вимірювання тоннажу в портах іншої Договірної Сторони.

Стаття 9

Визнання посвідчення особи

1. Кожна Договірна Сторона визнає посвідчення особи моряка видане компетентними органами іншої Договірної Сторони.
2. Зазначеними документами є:
 - для України – посвідчення особи моряка;
 - для Республіки Кіпр – “Ідентифікація моряка та записна книжка Морської служби” та паспорт виданий відповідними кіпрськими органами.

Стаття 10

Тимчасове сходження на берег

1. Під час перебування судна однієї Договірної Сторони в порту держави іншої Договірної Сторони кожен член екіпажу цього судна повинен мати дозвіл на тимчасове сходження на берег на території міста в якому розташований порт, а також на територіях підпорядкованих міській адміністрації без візи, за умови, якщо ця особа володіє відповідним посвідченням особи. Однак, сходження на берег може бути дозволено тільки за умови подання капітаном судна до відповідних властей порту судової ролі, в якій зазначено цю особу, та відповідно до правил чинних у порту.
2. Під час сходу на берег та повернення на судно всі члени екіпажу підлягають чинному контролю та митним формальностям, які є чинними в портах держав Договірних Сторін.

Стаття 11

Права щодо в'їзду, транзиту та перебування членів екіпажу в портах

1. Члени екіпажу однієї Договірної Сторони, які володіють відповідними посвідченнями особи, мають право, незалежно від виду транспорту, в'їжджати на територію держави іншої Договірної Сторони або прямувати транзитом через її територію для посадки на своє судно, пересадки на інше судно, повернення до своєї країни, проїзду з будь-якою іншою метою, за умови, що вони мають відповідну візу та інший документ, який підтверджує, що він/вона приєднуються до визначеного судна у визначеному порту.
2. Якщо член екіпажу однієї Договірної Сторони сходить на берег у порту держави іншої Договірної Сторони з причин, пов'язаних з погіршенням здоров'я, виконанням службових обов'язків або інших причин, прийнятних для відповідних органів цієї іншої Договірної Сторони, ці органи надають необхідний дозвіл для забезпечення перебування цього члену екіпажу на території держави цієї іншої Договірної Сторони, отримання медичної допомоги або госпіталізації та повернення до своєї країни будь-якими видами транспорту або для посадки в іншому порту.
3. Будь-якому члену екіпажу, однієї Договірної Сторони, надається в'їздна або транзитна віза, необхідна для в'їзду на територію держави іншої

Договірної Сторони, за умови, що відповідні органи держави походження або проживання, які видали йому проїзні документи, гарантують її/його реадмісію.

Стаття 12

Відмова у в'їзді

1. Положення законів та правил Договірних Сторін, що стосуються в'їзду та перебування іноземців, залишаються чинними без порушення положень статей 10 та 11 цієї Угоди.

2. Положення статей 10 та 11 не обмежують право будь-якої Договірної Сторони відмовити у в'їзді на територію її держави будь-якому члену екіпажу, якого вони визнають небажаним.

Стаття 13

Працевлаштування моряків

1. Судновласник однієї Договірної Сторони для безпечного укомплектування судна персоналом може, відповідно до її національного законодавства та правил, найняти кваліфікований персонал з громадян іншої Договірної Сторони.

2. Умови працевлаштування моряків повинні бути схвалені компетентними органами чи профсоюзами моряків країни походження моряків. Кожна Договірна Сторона докладає зусиль для дотримання умов працевлаштування, що включені до трудового контракту членів екіпажу судна згідно з їх національним законодавством. Один екземпляр підписаного трудового контракту повинен бути переданий моряку.

3. Вирішення спорів, що впливають з трудового контракту між судновласником однієї Договірної Сторони та моряком іншої Договірної Сторони, здійснюється відповідно до національного законодавства держав Договірних Сторін та підпадає під виключну юрисдикцію компетентних судів держав Договірних Сторін.

Стаття 14

Застосування національного законодавства до членів екіпажу

1. У випадку здійснення членом екіпажу судна однієї Договірної Сторони правопорушення на борту судна під час його перебування в територіальному морі держави іншої Договірної Сторони, відповідні органи влади останньої не переслідують зазначеного члена екіпажу, крім наступних випадків:

- правопорушення кваліфікується за законодавством цієї держави як тяжке;
- наслідки правопорушення поширюються на територію держави, в якій перебуває судно;
- порушується громадський порядок і безпека в цій державі;
- правопорушення скоєне проти осіб, які не є членами екіпажу цього

судна;

- правопорушення скоєне проти члена екіпажу судна, що є громадянином держави перебування або іноземним громадянином, що постійно проживає на території цієї держави;

- правопорушення пов'язане з транспортуванням зброї, наркотичних засобів чи психотропних речовин.

У зазначених випадках відповідний орган держави Договірної Сторони, в територіальних водах якої вчинено правопорушення, до прийняття будь-яких заходів на прохання капітана судна держави іншої Договірної Сторони, повідомляє дипломатичну або консульську посадову особу держави прапора судна і сприяє встановленню контакту між зазначеною посадовою особою й екіпажем судна.

2. Положення пункту 1 цієї статті не обмежують права контролю і розслідування, які відповідні органи кожної Договірної Сторони здійснюють згідно з національним законодавством її держави.

Стаття 15 **Морські події**

1. Якщо судно однієї Договірної Сторони зазнало аварії, сіло на мілину, було викинуте на берег або зазнало будь-яких інших пошкоджень біля берегів іншої Договірної Сторони, судно та вантаж на території держави останньої Договірної Сторони отримують таке саме ставлення, як і судна та вантаж цієї Договірної Сторони. Капітан, член екіпажу та пасажир, а також саме судно та вантаж у будь-який час отримують таку ж допомогу, як і у випадку з національним судном.

2. Вантаж, обладнання, оснащення, корабельні запаси або інші речі врятовані з судна, які постраждали внаслідок інциденту, зазначеному у пункті 1 цієї статті, не обкладаються митними зборами або іншими податками, що застосовуються при імпорті, за умови, що вони доставлені не для споживання або використання на території держави іншої Договірної Сторони.

3. Жодне з положень пункту 2 цієї статті не повинно трактуватись таким чином, щоб уникнути застосування національного законодавства Договірних Сторін, що стосується тимчасового зберігання товарів.

4. Жодне з положень цієї статті не створюватиме перешкод для звернення з будь-яким запитом про рятування щодо надання допомоги чи сприяння судну та його вантажу.

5. Компетентні органи однієї Договірної Сторони, на території держави якої судно іншої Договірної Сторони зазнало аварії, зазначеної в пункті 1 цієї статті, негайно інформують про подію найближче консульське представництво іншої Договірної Сторони та проводять розслідування щодо причини аварії або надають всіляку можливу допомогу в проведенні такого розслідування.

Стаття 16

Закриті порти

Не зважаючи на положення даної Угоди, судна однієї Договірної Сторони не мають права заходити до порту держави іншої Договірної Сторони, закритого для заходу іноземних суден останньою Договірною Стороною.

Стаття 17

Спільний Морський Комітет

1. Для ефективного застосування цієї Угоди та сприяння морським перевезенням між територіями держав Договірних Сторін компетентні органи Договірних Сторін створюють Спільний морський комітет, який складається з їхніх представників.

2. Спільний морський комітет збирається раз на рік в разі відсутності інших домовленостей. Компетентний орган однієї Договірної Сторони може звернутися з пропозицією організувати позачергове засідання Спільного морського комітету. В цьому разі засідання відбудеться не пізніше трьох місяців після передачі такого запиту компетентному органу іншої Договірної Сторони.

3. В рамках Спільного морського комітету:

а) розглядатимуться питання стосовно двосторонніх та міжнародних морських перевезень;

б) вивчатимуться шляхи покращення співпраці в морській сфері;

в) обговорюватимуться питання, які можуть виникнути із застосування цієї Угоди та будь-які інші питання, що стосуватимуться подальшого покращення морських транспортних відносин.

4. Рекомендації, які Спільний морський комітет вважатиме необхідними, надаються компетентним органам Договірних Сторін.

5. Правила процедури проведення засідань Спільного морського комітету встановлюються за згодою компетентних органів Договірних Сторін.

Стаття 18

Врегулювання спорів

1. Будь-які спори, що стосуються тлумачення і застосування цієї Угоди, вирішуються шляхом переговорів між компетентними органам Договірних Сторін.

2. У разі неможливості досягти згоди, спори вирішуватимуться дипломатичними каналами.

Стаття 19

Внесення змін та доповнень

Зміни та доповнення до цієї Угоди вносяться за взаємною згодою Договірних Сторін та оформлюються у вигляді Додаткових протоколів, які є невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стаття 20

Набрання чинності та денонсація

1. Ця Угода набирає чинності через 30 (тридцять) днів з дати отримання Договірними Сторонами дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності.

2. Ця Угода залишається чинною на невизначений період часу. Вона може бути денонсована в будь-який час будь-якою Договірною Стороною шляхом письмового повідомлення дипломатичними каналами. У такому випадку Угода залишається чинною протягом 6 (шести) місяців після отримання такого повідомлення.

На посвідчення чого, ті, що підписали нижче, відповідним чином уповноважені своїми Урядами, підписали цю Угоду.

Вчинено в _____ 20__ у двох примірниках, кожний українською, грецькою та англійською мовами, всі тексти є рівно автентичними. У разі будь-яких розбіжностей у тлумаченні, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Кабінет Міністрів України

За Уряд Республіки Кіпр